

11 Δεκεμβρίου 2019

Το πάθημα του διακόνου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάθε φορά που ο άγιος Επιφάνιος, αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίας της Κύπρου (4ος αι), πρόσφερε την αναίμακτη θυσία και έλεγε το «ποίησον τον μεν άρτον τούτον...», αν δεν έβλεπε κάποια οπτασία, δεν ολοκλήρωνε τη θεία λειτουργία.

Τί είδους οπτασία ήταν άραγε αυτή;

Πιθανόν να ήταν η κίνηση του ξύλινου περιστεριού, που κρεμόταν πάνω από την αγία τράπεζα στους ναούς της εποχής εκείνης.

Ίσως πάλι να ήταν κάποια άρρητη ενέργεια με την εμφάνιση του Αγίου Πνεύματος την ώρα του καθαγιασμού, πράγμα που συνέβαινε και σε άλλους άξιους λειτουργούς.

Σε μία λειτουργία του ο άγιος Επιφάνιος επανέλαβε τρεις φορές την ευχή του καθαγιασμού, αλλά δεν είδε την οπτασία.

Κι ενώ παρακαλούσε με δάκρυα το Θεό να του φανερώσει την αιτία, έριξε μία μάτια στο διάκονο, που στεκόταν αριστερά του κρατώντας το ριπίδιο, και παρατήρησε πως είχε στο μέτωπο λέπρα.

Κατάλαβε αμέσως πως εκείνος ήταν η αιτία.

Πήρε λοιπόν από τα χέρια του το ριπίδιο και του είπε με πραότητα:

Πήγαινε, παιδί μου, στο σπίτι σου και μη μεταλάβεις σήμερα.

Ύστερα επανέλαβε την ευχή, κι αμέσως είδε την οπτασία

Μετά την απόλυση κάλεσε το διάκονο, για να τον εξετάσει και να πληροφορηθεί

την πνευματική του κατάσταση. Εκείνος τότε ομολόγησε, πως την προηγούμενη νύχτα είχε συννευρεθεί με τη γυναίκα του.

Με την αφορμή αυτή ο άγιος κάλεσε όλους τους κληρικούς και τους νουθέτησε: Όσοι, παιδιά μου, αξιωθήκατε να λάβετε το χάρισμα της ιεροσύνης, πρέπει να φυλάτε τον εαυτό σας καθαρό από κάθε μολυσμό «σαρκός και πνεύματος», για να τελείτε άξια τα θεία Μυστήρια.

Πηγή: Νικοδήμου του Αγιορείτου, «Νέον Εκλόγιον».